

[Krag.]
ligheden maa siges at have saare ringe Værdi.

Hvis Arbejdsløsheden var Konsekvensen af Produktionsforhold, hvorpaa vi havde ringe eller ingen Indflydelse, var efter min Mening Sagen en anden. Saadanne Forhold forelaa i udtalt Grad i Tiden omkring 1920, og det var det, der førte til den Arbejdsløshedslov, vi fik i December 1921. Men dette er ikke Tilfældet længere; nu er Hovedaarsagen, saaledes som jeg allerede har udviklet det, til hele denne Misère, som Arbejdsløsheden er — selv om den just ikke præger hele vort Samfundsliv saa stærkt lige for Øjeblikket, som Tilfældet har været i forudgaaende Aar, hvad vi naturligvis kun kan glæde os over — faktisk Forhold, hvorover vi selv raader.

Vi har ikke villet tilpasse os til Konkurrenternes Produktionsvilkaar. Først da Konkurrenterne automatisk tilpassede sig til os paa Grund af ændrede Pris- og Produktionsforhold i de med os konkurrerende Lande i 1924—25, først da derigennem indre og ydre Pristal kom i Niveau, forsyndt i det væsentlige Arbejdsløsheden.

Men det holdt sig kun kort, et AarsTid, saa var det Slut. Hvorfor? Fordi da var Skæringspunktet mellem Forholdenes Udvikling udenfor vore Grænser og indenfor vore Grænser passeret. Det foregaaende Ministerium Stauning nægtede at tage Konsekvenserne af den Politik, som valuta-mæssigt var ført, hvad jo ogsaa til syvende og sidst førte til Ministeriets Afgang; dette medførte en ny Differens mellem Prisniveau i Indland og i Udland og afsatte Arbejdsløshed her i Landet, og at faa dette rettet fuldt ud har endnu ikke været muligt.

Naar Forholdet er det, som jeg her paa ny — jeg har jo gjort det saa mange Gange før, ogsaa her i dette høje Ting — har skildret, saa kan det ikke nytte, at man kommer og vil paastaa, at Fagforbundsindflydelse er uden Betydning, saa kan det ikke nytte, at man indskrænker sig til at tilbagevise Paastanden om disse Organisationers afgørende Ansvar i denne Sag. Gør man det ikke desto mindre, er det kun et Bevis for, hvad for saa vidt ogsaa den højtærede Minister i Dag har været Beviset for, at man stikker saa dybt i hele dette Vildnis, at man

ikke øjner nogen Lysning eller har Mod til at søge nogen saadan.

Den højtærede Minister kom ind paa forskellige af de Bemærkninger, jeg havde fremsat om Enkeltheder i hans Lovforslag, og erklærede, at Hovedformaålet var, at Forsikringen skulde udbygges, saaledes at ikke de første Vanskeligheder, der paa ny maatte indtræde og føre ud i øget Arbejdsløshed, straks skulde støde det hele System over Ende. Og jeg erkender, at det kan man forhindre, saaledes som den højtærede Minister vil gøre det, ved at udvide Understøttelsesmomentet — jo mindre man lægger Vægt paa de forsikredes Bidrag, og jo mere man lægger Vægt paa det offentlige, Stats og Kommunes, Bidrag, des stærkere kan man naturligvis sige, at hele Ordningen er blevet, og des større Mulighed er der for, at den kan holde overfor kommende Tidens Vanskeligheder.

Men vil nu den højtærede Minister gaa den Vej og styrke det hele System til at kunne modstaa kommende Tidens Tryk, synes jeg, han ved Forhøjelsen af Understøttelselementet burde være gaaet frem paa en anden Maade, idet han ikke overfor de Arbejdergrupper, der er økonomisk svagest stillede, for hvem Trykket melder sig først, og som, hvad vi har set gennem de sidste Aar, har langt den mindste Modstandsevne, nemlig hele den ikke faglærte Del af Arbejderstanden, skulde have nøjedes med et Tillæg til de hidtidige Understøttelser paa 30 pCt., medens han for de højest-lønnede Grupper — Farmaceuter og Teknikere, og jeg ved saamænd ikke, hvem andre der var, men der er jo dog heldigvis ogsaa rene Arbejdergrupper, som naar op i de Indtægtsgrupper, for hvilke de højeste Satsar i Skalaen gælder — giver et Tillæg paa 270 pCt., idet han her forhøjer de 15 pCt. af Medlemskontingentet til 40 pCt. — det er 270 pCt.s Forhøjelse —, men for de lavest lønnede forhøjer den højtærede Minister fra 70 pCt. af Medlemsbidraget til 100 pCt., hvad der jo kun er en Forhøjelse med 30 pCt.

Den højtærede Minister kom ind paa det første Afsnit angaaende Arbejdsanvisning, som jeg forleden Aften udførligt omtalte, og gjorde i Anledning af mine Bemærkninger til §§ 6, 7 og 8 nærmere Rede